

PATIRK KULAUTUVĄ VIETINIŲ AKIMIS

Atstumas: **18.7 km**

Trukmė: **5 val 21 min**

Šis maršrutas po Kulautuvos miestelį gimė projekte "Šiuolaikinės seniūnijos", kurį inicijuoja Kaunas ir Kauno rajonas - Europos kultūros sostinė 2022.

ŠIS MARŠRUTAS PO KULAUTUVOS MIESTELĮ GIMĘ PROJEKTE "ŠIUOLAIKINĖS

SENIŪNIJOS", KURĮ INICIJUOJA KAUNAS IR KAUNO RAJONAS - EUROPOS KULTŪROS

SOSTINĖ 2022.

2020 m. vasarą architektė Rasa Chmieliauskaitė pakvietė Kulautuvos gyventojus pažiūrėti į savo gyvenamą vietą per fotoaparato objektyvą ir šiais unikaliais žvilgsniais pasidalinti su kitais.

Kulautuviečiai juostiniais fotoaparatais fiksavo jiems svarbias miestelio vietas. Kartu vedė fotožurnalą, kuriame pasakojo apie tai, ką užfiksavo, aprašė kylančias asociacijas, prisiminimus ir vietų pasirinkimus. Kartu bandė ieškoti savo asmeninės, tikrosios, tobulosios, legendinės, šiuolaikinės... Kulautuvos. Vėliau kūrybinių dirbtuvių metu kulautuviečiai ieškojo istorijų, kurios apjungtų fotografijose užfiksuotus žvilgsnius į maršrutą.

Čia pateikiamame kulautuviečių maršrute susipina gyventojų istorijos, nuotykių ir legendos. Maršrutas pasakoja ir apie užburiančią Kulautuvos miškų tylą, ir apie skambančias pušis bendruomeninio muzikos festivalio "Akacijų alėja" metu.

Šis procesas išaugino dar du projektus - interaktyvia fikcija paremtą žaidimą-gidą „Koolautuva“ ir gatvės meno piešinį "Namai".

Žaidimą bendruomenei sukurti padėjo Gytis Dovydaitis.

Piešinį, kuris paremtas kulautuviečių istorijomis, sukūrė Laura Slavinskaitė - tapytoja, kilusi iš Kulautuvos. Jį galima pamatyti Augustausko g. / Akacijų al. sankryžoje.

- - -

Kulautuviečiai apie savo miestelį pasakoja taip:

"Mano asmeninė Kulautuva - pušys, pušys ir dar kartą pušys... Mane pušys pagauna, pakelia aukštyn - mintys skrenda."

"Mano legendinė Kulautuva. Senieji mediniai nameliai ir vilos, alsojantys to laikmečio dvasia...

"Kaip norėtusi kiekvieną jų prakalbinti, kad galėtų praleisti ir atskleisti savo ... Apie to meto

istoriją... istoriją apie legendinę Kulautuvą..."

"Kankorėžiai. Nesu tikra kulautuvietė, gyvenu čia 17 metų. Pamenu, važiavome čia žiūrėti namo dalies, bet tik su ta mintim, kad tik pažiūrėti, nes mums, dirbantiems Kaune, atstumas atrodė laibai tolimas (30 km). Bet atvažiavom, pamatėm Kulautuvos gamtą, pajutom jos skleidžiamą aurą, ir kartu supratom, kad mes gyvensim tik čia... Nuotraukoje tik pušys, ir nerealiai ilgi šiomet kankorėžiai. Bet tokį vaizdą, stovėdamas savo kieme, ir tik pakėlęs galvą, gali pamatyti tik čia, Kulautuvoje..."

"Tikroji Kulautuva. Pušų, samanų ir grybų kvapas Kulautuvoje Tave pasitinka, lydi ir nebepaleidžia. Kada glostei samanas? Ar prisimeni, kaip jos kvepia? Vaikystėje dažnai tai darėm... Prisiminimai "va taip virpina dūšią, užu širdies stveria"! Nori pajusti - ateik."

"MANO ĮKVĖPIMO KULAUTUVA. Kulautuvos pušynas. Pievos, kurias prisimena "MANO VAIKYSTĖS VASARĄ"... Nemunas, kurio tekmė nuneša ir atneša naujas bei senas mintis... PUŠYNAS - ramybė, sakų kvapas irošimas... VISA TAI YRA MANO ĮKVĖPIMO KULAUTUVA."

"Nors kurorto statusą Kulautuva atgavo visai neseniai, nuo pat pirmų grįžimo į Kulautuvą dienų aš neabejojau, kad gyvenu ir vaikus auginu kurorte. Visą tai man primena nuostabiosios nuo vėjo palinkusios pušys."

"MANO ASMENINĖ Kulautuva. Kulautuvos pušų šaknys, kurios itin įsiminė čia auginant savo vaikus ir per šias šaknis juos vežiojant dar kūdikius vežimėliuose."

"Pušyno g. - tarsi kaunietiškoji Laisvės alėja. Man tai TIKROJI Kulautuva."

"Miško takas. Man ši vieta asocijuojasi su Kulautuvos lobiais, t. y. ramybės oaze, sveikatingumo takais, tyru oru ir pušų melodijom. Pamenu, dar prie 3 metus, nieko nežinojau apie Kulautuvą. Atvažiavom aplankyti čia gyvenantį draugą ir nuo pirmos akimirkos pamilom šį miestelį ir jo bendruomenę."

"Legendinė Kulautuva. O pušynas! Dabar čia ir takai, ir suoliukai, ir skulptūros... O kadais čia krūmynuose žaisdavom TUKU TUKU ir valgydavom žemuoges. Laikas eina!"

1 GATVĖS MENO PIEŠINYS "NAMAI"

Laura Slavinskaitė: "Gatvės meno kūrinys „Namai“ - tai mano meninio tyrimo (remiantis bendruomenės pasakojimais bei Kulautuvos istoriniais šaltiniais) apie gimtąjį kraštą rezultatas. Miestelis tas pats, tačiau kiekviename laikmetyje žydėjęs skirtingomis spalvomis, brandinęs naujas istorijas. Sudėtinga išskirti vientisą veidą, kuomet jis laike regisi toks kintantis, nors ta pačia pušų gaiva bei Nemuno tėkme apjuostas. Natūralu, kad kūrinys tapo kartų persipynimo pasakojimu.

Pagrindinis paveikslas akcentas - besišypsanti mergaitės portretas. Pirmiausia, tai apskritai laimingo miestelio gyventojo simbolis. Tačiau ši mergaitė pasirinkta neatsitiktinai - ji žymi ir skaudžią holokausto istoriją. Tai Rosian Bagriansky-Zerner, žydų mergaitė, karo metais slėpta Kulautuvoje. Šios mergaitės ir dar kitų žydų vaikų išgelbėtoja yra paskutinio Kulautuvos dvaro savininkų Fugelevičių duktė Lidija. Rosian Lidiją prisimena taip: „Tai buvo nepaprasta moteris, gyvenusi neįprastais laikais, sugebėjusi įveikti siaubą ir sukurti gerumo ir užuojautos erdvę. Aš klausydavausi jos grojant pianinu, mokydavausi šokti ir visada žinodavau, kad ji mane apkabins ir papučiuos. Mūsų santykiai buvo ypatingai šilti. Dabar aš suprantu, kaip ji rizikavo, ir suvokiu jos tikėjimo jėgą. Ilgą laiką to nesugebėjau suvokti.“

Pati Rosian po daugybės metų šią nuotrauką išvydo eksponuojamą Niujorko oro uoste UNESCO parodoje. Aiktelėjusi iš nuostabos puolė skambinti renginio kuratoriams tardama: tai aš, gyvas istorijos liudijimas!

Supratau, jog mano užduotis, iškelti šią altruistišką neišmatuojamą istorijos prasmę į paviršių, kad ją pažintų bei patirtų ir žiūrovas.

Kūrinyje išskiriau ir kitų laikotarpių simbolius.

Štai tarpukariu Kulautuva žmones atvykti kvietė kaip kurortinė gyvenvietė, kupina medinių

direktoriaus Antano Vaitkevičiaus 1935 metais.

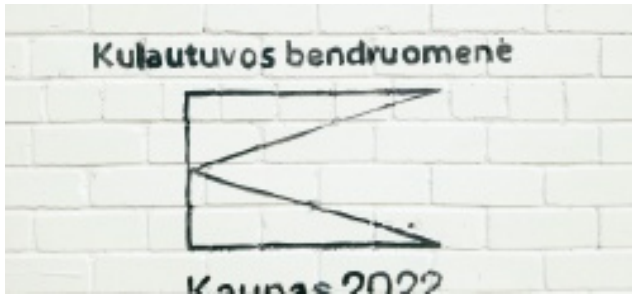
Tarpukarį vyresnieji vietiniai gyventojai pamena kaip gyvą, orkestrų garsais šalia tuomet vadinamo „gulbių ežero“ puoštą kraštą. Dvi gulbės su vaikais buvo tapusios miestelio simboliu. Dar vienas svarbus simbolis tuomet ir dabar atgaivintas - keltas/laivas, leidęs vandens keliais susisiekti su kitu krantu ar tolimesniu Kaunu. Ir šiandien galima nusikelti keltu „Vytis“ į Zapyškį ir pratęsti kelionę dviračiais jau kitais maršrutais.

Bendruomenė proceso metu pabrėžė - Kulautuva tai mūsų namai. Tai ir mano amžini širdies namai. Išvykus iš pušyno į betoninį miestą, kaip niekada pradedi vertinti gamtos svarbą. Nostalgiskai prisimenu praleistą visą vaikystę: 12 metų žingsniuojant vingiuotais keliais, į mokyklos kalną kilnojant pėdas virš daugiamečių šaknų labirintų. Ant šio kalno - žinių meka. Žingsniavom vakar, tęsiam ir šiandien, tik jau su kitais veidais. Mamos su vaikais silueto simbolika kalba apie NAMUS: pasitikėjimą, jaukumą, prisirišimą prie vietos, saugią erdvę.

Visi šie Kulautuvoje kurti ir kuriami mūsų prisiminimai surišti laiko mazgu, kurio ciklus liudija su vėju šokančios šimtametės pušys."

Daugiau apie Rosian istoriją skaitykite [čia](#).

2 AKACIJŲ ALĖJA

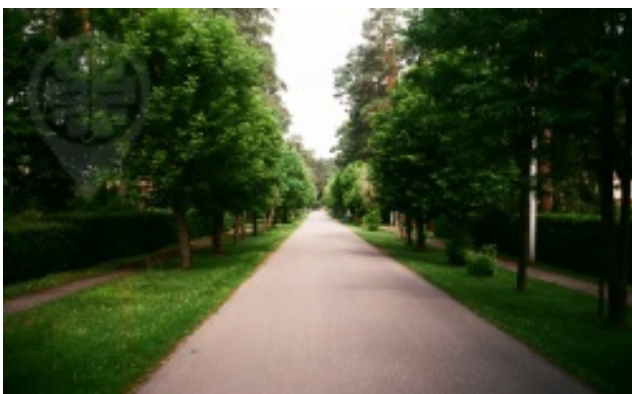
"Pagrindinė gatvė. Kartais tyli rami, o kartais per šventes pilna gyvybės."

"Ilgiausia ir gražiausia gatvė Kulautuvoje". Tai įrašas tarpukario spaudoje apie Akacijų alėją. O man tai A. Smetonos gatvė, kuri iškilmingai pavadinta prezidento vardu. Anksčiau su šeima šia gatve nuo namų iki "estrados" eidavom pasivaikščioti. Iš viso trukdavo apie 2,5 km. ir malonumas ir pasižvalgymas po miestą."

"O čia Akacijų alėja, ji šiuo metų laiku pati gražiausia, o per ją praėjus esu jau milijoną kartų ir vistiek nepripranta akis prie jos grožio. Mano kelias namo!"

"Kulautuvos pagrindinė gatvė, kuria praėjo Prezidentas A. Smetona, ėjo ir iškilmingų paradų rikiuotės ir dainų švenčių dalyviai..."

"Akacijų alėjos gatvė, nuo Ligoninės stotelės, estrados link. Kulautuva turi daug savų veidų. Miškai, pievos, parkai, karjeras. Švč. Marijos statula. Tačiau pagrindinis ir gražiausias Kulautuvos veidas yra Akacijų alėja."

3 UŽGAVĖNIŲ PARKAS

"Fotografuota prie Akacijų alėjos skulptūros Kulautuvos 650-mečiui paminėti.

Prisimenu, kaip su tėvais ir savo giminėmis ėjome į šią Kulautuvos vietovę sugiedoti Lietuvos himno ir atšvęsti Kulautuvos 650 metų. Šis įvykis labai įsiminė mano galvoje, ir nuo tada aš pradėjau vis labiau ir labiau žavėtis bei džiaugtis vieta, kurioje gyvenu."

4 ŠVČ. MERGELĖS MARIJOS - MADONOS SKULPTŪRA IR "GULBIŲ" TVENKINYS

"Nori prisiliesti prie Smetonos laikų - surask du "veidrodinius" tvenkinius ir pamatysi ne tik savo atvaizdą, bet... Marijos statulą - dovaną prezidentui Smetonai."

sugrąžinta tik 1990 m. prie Gulbių ežero, kurį mes vadinom tiesiog prūdu. Eidami iš mokyklos čia gaudydavom dygliukus."

"Kulautuvos viduryje yra du tvenkiniai. Žiemą tame tvenkinyje, kur stovi mergelės Marijos skulptūra susirinkdavo vaikai ir jaunimas čiuožinėti su pačiužom. Nuostabus jausmas skrieti ledu.

Su tvenkiniais man susijęs ir puikus prisiminimas apie draugystę su Rita. Draugė gyveno viename Kulautuvos gale S. Neries gatvėje, o aš Demokratų gatvėje. Prisibuvusias drauge mes lydėdavome viena kitą namo, o kad kalbos mums neprisibaigdavo tai taip ir vaikščiojom pirmyn ir atgal, kad galiausiai prie tvenkinio atsisveikindavom."

"Ryškiausias prisiminimas - pirmosios komunijos fotografavimosi vieta. Jau vaikystėje ta vieta atrodė šventa, ypatinga.

Tvenkinyje buvo geltonas mažas namelis, ten plaukiodavo paukščiai. Susimeistravę meškeres, žvejodavome bei gaudydavome buožgalvius.

Šaltos žiemos vakarais ant tvenkinio susirinkdavo daug vaikų, berniukai žaisdavo ledo ritulį, o mergaitės mokindavosi naujų čiuožimo manevrų."

"Legendinė. Nė vienas kulautuviškis ar Kulautuvos svečias tikriausiai neįsivaizduoja Kulautuvos be šv. Mergelės Marijos paminklo... Tai legenda, keitusi savo vietą, bet pagaliau stovinti ten, kur pastatyta prezidento A. Smetonos 60-mečio garbei."

"Upelis ir du prūdai nuo pušyno g. perspektyvos. Tai mano legendinė Kulautuva. Ir visai ne dėl šv. Mergelės Marijos paminklo. Pamenu dar prūdo viduryje buvusį gulbių namelį, kuriame gyvendavo dvi baltos gulbės ir plaukiodavo po prūdą. Pamenu kitame prūde buvusią statulą (nors negaliu tiksliai pasakyti, kokia ji buvo). Pamenu žiemas, kai mokėmės "dailiojo" čiuožimo ant ledo. Pamenu ir dieną, kai vieną smalsų vaiką ištraukiau iš ledinio vandens, kai bandė pavasarinio ledo storį. O vietos po tilteliais... Ten geriausios vietos slėptis, ten skaniausi varvekliai, ten vieta paslaptims. Tikiu, kad daugelis senbuvių turi savo legendas apie šias vietas, Nors ne tik senbūvių, bet ir tų, kurie čia gydėsi (ar gydosi) sanatorijoje."

"Tvenkinys ir Marijos skulptūra - ši vieta atrodo it iš senovinių atvirukų apie tarpukario, pokario kurortus."

"Legendinė. Nė vienas kulautuviškis ar Kulautuvos svečias tikriausiai neįsivaizduoja Kulautuvos be šv. Mergelės Marijos paminklo... Tai legenda, kaitusi savo vietą, bet pagaliau

EN

...venkinys prie sandorijos, būvasio to korpuso. vasarą nelabai juodūs, užtat žiemą vykdavo dailiojo čiuožimo turnyrai. Iki sutemų, kai nieko nesimatyvo, nes šviestuvų tais laikais nebuvo, namo pareidavome keturiomis - iš nuovargio. Čiuožio turnyrus galime atgaivinti."

5

KULAUTUVOS BAŽNYČIA IR VARPAS

"Bažnyčios varpas. Bažnyčios varpo namukas man visada būdavo "kažkas tokio"... Kuklulis, bet išdidus, saugojantis parapijos klebono Dominyko Mikšio pokariu nupirktą varpą (už 1500 rublių). Stovint šalia, jauti kažkokią labai stiprią ir gerą aurą... Kaip ir nuo šalia pastatyto apdegusio Jėzaus."

"Kulautuvos paslaptis - tai, kad ji nejučia sužavi kiekvieną čia užsukusį bei sukelia norą sugrįžti... Mano asmeninė vaikystės Kulautuva (ji prabėgo Virbaliūnuose, kitoje pusėje Kulautuvos miško). "Krakmoliniai" saldainiai. Kuriuos pardavinėdavo per atlaidus šalia

namelyje..."

"Mūsų miestelio žmonių pėdsakai. Kiekvienas kadras pasakoja savo istoriją. Man jie svarbiausi, nes didžiąja dalimi kūrėme juos kartu. Varpas ir sudegusios bažnyčios išsaugotos istorijos - tai irgi mūsų ir senų laikų ženklai. Ir ne visada labai linksmi. Mūsų seneliai jas kruopščiai drožinėjo, tuomet, kažkas uždegė degtuką... Dar kažkas su didžiausia meile nuvalė ir išsaugojo..."

6 PARKAS IR MUZIKOS FESTIVALIS "AKACIJŲ ALĖJA"

"Didysis Kulautuvos parkas su disgolfo krepšiu nuo L. Giros g. pusės. Tai suburianti Kulautuva. Čia aktyviai leidžiamas laisvalaikis - naujai įkurtos disgolfo aikštynas pajvairina aktyvų laisvalaikį. Lauko treniruokliai puiki vieta sportuoti lauke. Vaikų žaidimų aikštelė - vaikams, o suoliukai - mamoms pasišnekučiuoti. O kur dar renginiai, vykstantys parke... Tai vieta, sukviečianti tūkstančius!"

draugiška ir darni kaimynystė."

"Kulautuvos parko pušynas nuo P. Cvirkos gatvės pusės. Čia yra mano asmeninė Kulautuva, kur pušys, tarytum motulės, pasvirę prie savo kūdikėlio - Kulautuvos."

"Šis parkas, šis nuostabasis parkas man primena šiltąsias vasaros dienas, kai atsikeliu negalvodamas apie tai, ar neužmiršau atlikti namų ruošos darbų, ar dar nepavėlavau į pamokas/paskaitas/darbą, o tiesiog atsipalaidavęs bei gerėdamasis lauke esančiu oru, apsiirengiu ir susiruošiu pasitikti savo draugus arba gimines ir kartu einame į šį parką pasiklausyti Vytauto Kernagio dainų, Monikos Linkytės ar dar kokio nors atlikėjo ar grupės, grojančios ant scenos, per patį geriausią vasarą vykstantį festivalį Kulautuvoje "Akacijų alėja".

"Vakarinėje miestelio dalyje yra įkurtas Kulautuvos parkas. Jis užima didelį plotą tarp Akacijų ir Kranto gatvių. Jame yra takeliai pasivaikščiojimams, suoliukai poilsiui ir vaikams žaidimų aikštelės bei sporto treniruokliai. Taip pat galima pasigrožėti meninėmis skulptūromis. Ten yra ir diskolfo parkas."

"Tobuloji. Kulautuvos parkas ir Akacijų alėjos rojalis. Kažkada šis parkas buvo apleistas ir neprižiūrimas. Dabar - tai tobula vieta poilsiui, laisvalaikiui."

"Mano asmeninė Kulautuva - pušys, pušys ir dar kartą pušys... Mane pušys pagauna, pakelia aukštyn - mintys skrenda."

7 SENOJI KULAUTUVOS PRIEPLAUKA

"MANO ĮKVĖPIMO KULAUTUVA. Įlankėlė prie Nemuno apie 1 km nuo senosios prieplaukos."

"Nuotrauka iš prieplaukos kranto. Mano mama man pasakojo, jog Kulautuvos vardas yra kilęs nuo žodžio "Kultuvė". Taip pat man galvoje įstrigo, kad seniau moterys eidavo prie Nemuno skalbti rūbų su kultuvėm. Tas man buvo visiškai naujiena bei paslaptis iš šio miestelio gyvenimo."

"Vasarą, kai nusiūgdavo vanduo, pasilikdavo daug balų, atskirtų nuo upės, o juose likdavo mažytės žuvytės, mums jų būdavo gaila. Balos išdžius - žuvytės mirs. Mes jas gaudydavom ir nešdavom kibirėliuose į Nemuną.

Prie Nemuno visada būdavo daug žvejojančių vyrų. Tai dažniausiai būdavo pacientai iš Tuberkuliozinės sanatorijos. Jie mums atiduodavo tas pagautas žuvis. Mes jas nešdavom namo, kieme tarp plytų sukdavom ugnį, atsinešdavom keptuvę, aliejaus, druskos ir išsikepę valgydavom su pirščiukais nepakartojamo gardumo pačių keptą žuvį. O maudytis mes išeidavom su sesute visai dienai. Mamytė prikepavo varškėtukų, užpildavo cukrum ir

8 TAMAROS (SMALINĖS) KALNAS

"Kiekvieną kartą einant pro Tamaros kalną kyla nostalgiski prisiminimai. Čia vaikystės žiemos buvo praleistos čiuožinėjant rogutėmis. Nuo kalno viršaus atsiveria nuostabus vaizdas, kurį norėčiau parodyti svečiui."

"Tamaros laukas. ĮKVEPIA savo didybe bei nuo jo atsiveriančiu Kulautuvos apylinkių, pievų be miškų peizažu. Deja, dabar ši vieta neprieinama, bet neišblėsę vaikystės prisiminimai sugrąžina į žiemas skriejant rogėmis nuo kalno, bei vasaras deginant Joninių laužus viršukalnėje."

"Su Tamaros kalnu mane sieja laimingos akimirkos, kai mes, vaikai, paklaidžioję po miškus ir pievas, prisiragavę nepakartojamo skonio eglių, uglių, vyšnių sakų, liepų pumpurų risdavomės nuo kalno juokdamiesi iš džiaugsmo ir laimingi, kad esame."

"Ši vieta man asocijuojasi su mistika, kadangi čia, nuo 347 metų kiekvieno mėnesio trečią ir ketvirtą sekmadienį, trečią valandą keturiasdešimt septynios minutės renkasi viso Kauno rajono ir visos Lietuvos fėjos."

"Nuotraukoje užfiksuota panemunės pievos, Kulautuvos pušynas ir Tamaros kalnas. Nuotrauka daryta nuo Nemuno pusės.

Čia matosi tai, ką norėčiau parodyti svečiui ir dar 75-ias vieteles."

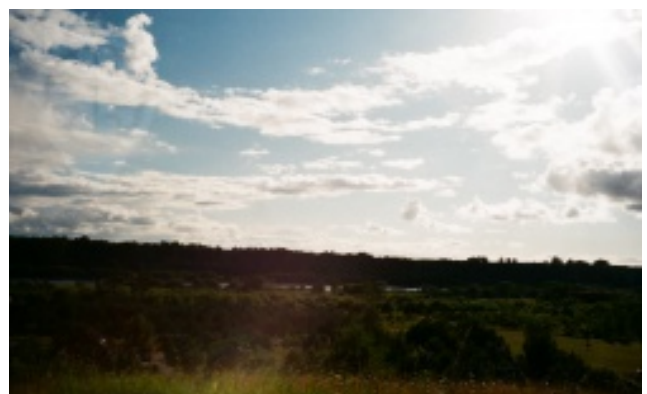
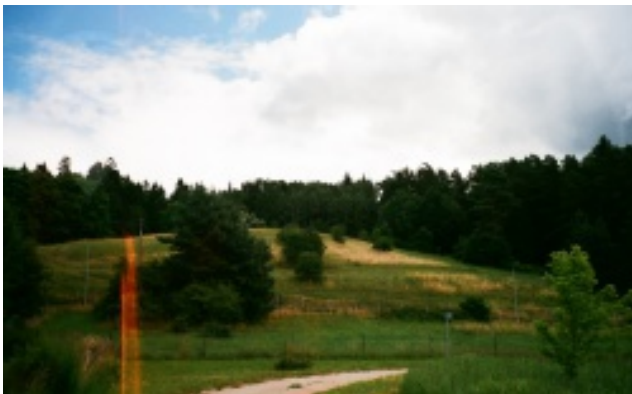

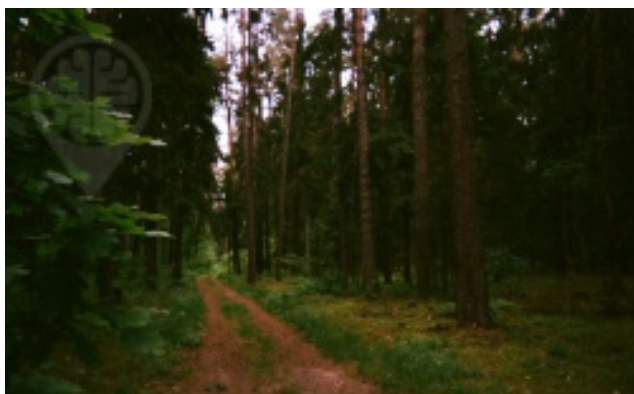
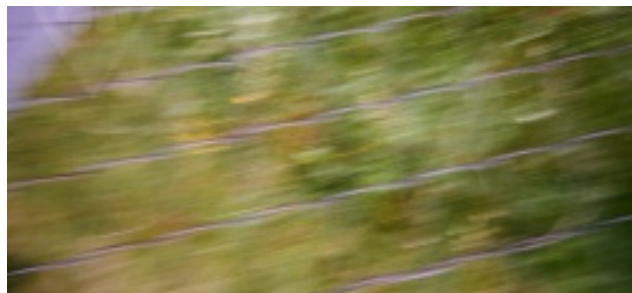
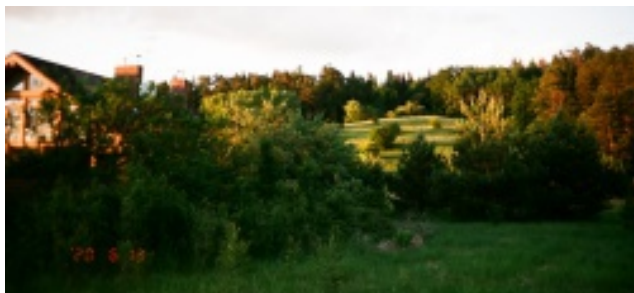
įkvėpimas man atsiranda karščiausiai, daug stipriau bet kurioje kitoje vietoje."

"Nuo Tamaros kalno fotografuotas vaizdas. Savo mielajam kaimynui norėčiau parodyti kokia, vis dėl to, yra graži ta mūsų Kulautuva, kokioje gražioje vietoje mes gyvename, kiek aplinkui nuostabių medžių bei gamtos."

"Miestelio gale, jau Virbaliūnų kaimo ribose, stūkso tikrų tikriausias kalnas. Visi šį pamėgtą aktyvaus poilsio bei įstabų kraštovaizdį atveriantį kalną žino Tamaros vardu. Tamara - viena iš Kulautuvoje gyvenusių dvarininkų duktė, kurios tikrasis vardas buvo Liudmila. Moteris gyvenusi ant kalno, būtent todėl jis ir buvo pavadintas šiuo vardu. Dabar kalnas priklauso dvariškių giminaičiams, tačiau kol ši vieta buvo prieinama kiekvienam miestelėnui, tai buvo aktyvaus laisvalaikio traukos objektas, ypač vaikams. Kas greičiau įkops į kalno viršūnę, kas iš aukščiau nučiuoš rogėmis, o kas ryšis nusileisti žemyn slidėmis, kas atras greičiausią čiuožinėjimo priemonę? Būta puikių žiemų ir nuostabių akimirkų!"

"Kulautuvos gyventojams svarbus gamtos objektas. Jis yra vakarinėje miestelio pabaigos ir Virbaliūnų kaimo pradžios dalyje. Šalia nepatikslintais duomenimis yra senoji gyvenvietė (archeologinė). Abiturientai išleistuvių dieną ant šio kalno pasitikdavo saulėtekį.

9 T. VOSYLIAUS SKULPTŪRA "ŠERNAS"

"SVEČIUI parodyčiau menininko T. Vosyliaus smalių šerną, kuris galbūt taps pirmtaku ateityje planuojamame smalinių skulptūrų parkelyje."

"Šalia miško kelio, vedančio iš Batniavos seniūnijos į Kulautuvą, naujas gyventojas kelia juodas, smalines emocijas - šiek tiek nejauku. Ne visada jauki modernybė! Bet ji primena, kad šalia žmogaus pasaulio yra ir kitas - gamtos.

Manoma, kad patrynus šerno knyslę ar padėjus ant jo liežuvio monetą galima sulaukti finansinės sėkmės. Visame pasaulyje yra paminklų, kurie pildo žmonių troškimus. Gal šis irgi vienas iš jų?"

"Fotografuotas šernas - ši skulptūra sužavėjo dar tada, kai net nebuvo atgabenta į Kulautuvą, o buvo eksponuojama Vilniuje. Ji man primena nuostabų japonų animacinį filmą "Princesė Mononokė", ten buvo itin panašus veikėjas - geroji/blogoji dvasia demonas-šernas."

10

SENOJI KULAUTUVOS GYVENVIETĖ

"Man kraštotyrininkas Mykolas pasakojo, kad čia 1986-1991 m. buvo rasti net penki XIV a. brangenybių lobiai ir jis džiaugėsi, kad lankydamasis Lietuvos Monetų muziejuje aptiko eksponuojamus "Kulautuvos lobius". Pačiai dar neteko jų matyti. Bet labai jauku čia atvažiuoti su vaikais ir prie Klevinės upelio ramiai leisti vakarus prie laužo."

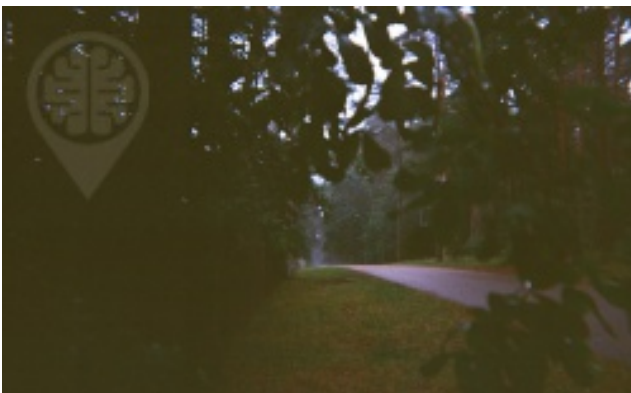

"Miško tako skulptūros. Jos miške prie Pušyno gatvės. Pikuolis, Patrimpas, Žemyna, Gabija, Medeinė, Perkūnas, Kovas, Laima. Kulautuvos sveikatingumo taką saugo pagoniški dievai. Iš ąžuolo išdrožtos pagoniškų dievų skulptūros - dvi vasaras Kulautuvoje vykusių skulptorių plenerų palikimas."

"Norėčiau parodyti svečiui. Dievų ir Deivių slėnis... Gal geriau būtų pavadinti kalneliu? Bet tiek to... Įspūdingos statulos, įamžinusios senuosius pagonių dievus tikrai sužavi ne vieną svečią."

"Dievų ir deivių slėnio nuo kalnelio apačios. Man tai mūsų pradžia. Gamtos svarba žmogui. Tai, kas įkvėpia ir dėl ko reikia stengtis. Gamtos didybė, pasirodanti pagonių dievuose verčia susimąstyti, ar tikrai žmogus gali nugalėti ir reguliuoti tai, kas yra natūralu. Išsaugokim tą natūralumą, pasisemkim teigiamos energijos iš gamtos."

"Žvyrduobė. Mokyklinių vadovėlių vieta. Ir viskas, kas su tuo susiję."

13

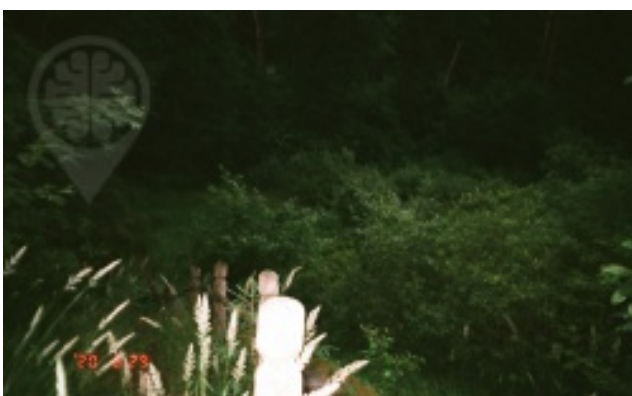
PJŪKLO BALA

"Žinau, kad kiekvieno gruodžio 23-iosios dienos vakarą čia užsuka Kalėdų Senelis su savo elniu Rudolfu ir Snieguole, pailsėti. Gurkštelti arbatos, pabendrauti su Kulautuvos miško gyventojais, voveraitėmis, kiškučiais, lapiukais, meškučiais, vilkiukais, paukšteliais. Pasibuvę jie iškeliauja pas vaikučius dalinti dovanų.

Bet pats to nemačiau."

"Žmonės pasakoja, kad medkirčiai pjovė mišką ir vienas pametė pjūklą - įkrito į balą. Tačiau ši istorija šiai vietai per paprasta. Apsupta ąžuolų dauba man atrodo labai mistiška vieta. Tikėtina, kažkas panašaus į šventvietę. Tačiau tai tik spėliojimai..."

"Mane ĮKVEPIA Nuostabi vieta miške, lygtai dar vadinama "pjūklo bala". Tokia paslaptinga, bet kartu ir jauki vieta. Tie laiptai lyg ir kviečia jais leistis, ir pažinti Kulautuvos lobius."

14 BUVUSI KULAUTUVOS VAIKŲ SANATORINĖ MOKYKLA

"Mano pirmoji darbovietė - sanatorinė mokykla-internatas. Aš pradirbau ten 16 metų. Kurį laiką pastatas stovėjo be... šauklių. O kažkada... nemažas būrys vaikų - pasigydyti ir pasimokyti. Su šiuo pastatu susijusi ir mano patirtis Kulautuvoje. Buvo geras ir brangus laikas. Dabar bandau prisiminti, kur ta brangi mokykla ir kuo ji tapo šiandien..."

"Šis pastatas visada alsavo gyvybe nuo vaikų balsų, klegesio, žaidimų. Vasaros rytais pažadindavo krepšinio kamuolio bumbsėjimo garsas bei aikštelėje žaidžiančių vaikų šauksmai. Vėliau teko ir iš arti pažinti sanatorijos pacientų gyvenimą, kadangi dirbau auklėtoja bei rūpinausi mokinių užimtumu po pamokų.

2018 m. įstaiga uždaroma bei kelis metus stovi laukdama tolimesnio likimo. Šiais metais, susidūrus su pandemijos keliamomis grėsmėmis, pastato paskirtis pritaikoma Covid-19 infekuotų ligonių slaugai. Laimei, kol kas ši paskirtis pritaikyta tik teoriškai."

15 SENIAUSIAS KULAUTUVOS NAMAS

"Seniausias miestelyje namas, pastatytas 1905 m. Namas priklausė Jonui Petrauskui, vėliau jame gyveno Bulotų šeima. Įdomu žinoti, kad šis namas mena užmarštin nugrimzdusį Jučionių kaimą, iš kurio liko tik pavadinimas - Jučionių gatvė.

"Parodyti kaimynui. Seniausias namas Kulautuvoje, statytas 1905 metais. Tai mano klasės draugo senelių namai."

"Kulautuvos PASLAPTIS. Tikrai ne visi žino, kur surasti seniausią Kulautuvos namą."

16 MEILĖS SALA

"Ji man siejasi su Kulautuvos paslaptimi, nes kuo giliau žiūri, tuo daugiau čia atrandi dar nepažintų vietų ar dalykų. O Meilės sala visada tokia, tarsi atskirta senvagės juosta nuo "žemyninės". Ir ne visi žino kaip ten patekti. Tas pušų viršūnių kauburėlis, visada kviečia ir traukia akį. Kartu ten toks ypač grynas pušų oras..."

"Romantiška ir jaunystės meilių legendomis apipinta vieta prie Nemuno, ant kranto. Ten turbūt įvyko daug svarbių dalykų. O pavadinimas jaudina visas jaunas širdis. Nors, tiesą pasakius, tai net ne sala."

17 KARJERAS IR PAPLŪDIMYS

"Kai pasiilgstu aktyvaus poilsio, geros muzikos ar tiesiog noriu atsigaivinti karštą vasaros dieną. Kulautuviečiai turi nuostabų karjerą, kuris dar ir pritaikytas vandenlenčių sportui. Savaitgaliais čia organizuojami smagūs vakarai."

"Nuo vaikystės visas vasaras praleisdavau Kulautuvoj. Žodis "karjeras" man reikšdavo laimę. Karjeras būdavo apžėlęs krūmais ir medžiais. Ant kranto savadarbiai liepteliai šuoliams į vandenį. Vakare žvejyba - strepečių gaudymas... Karjeras šiandien evoliucionuoja. Bet savo esmės - teikti laimę žmonėms - neprarado."

"Sakoma, kad kaimyno nepasirinksi. Geras kaimynas - likimo dovana. Mūsų Tulpių gatvelės gyventojai - nuostabūs, draugiški ir, svarbiausia, su polėkiu.

Dvi kaimynės - Nijolė ir Reda - kviečia visus savo kaimynus kartą per mėnesį į paplūdimį išgerti kavos. Kaimynas kaimyną vaišina. Draugystė veža."

"Netoli Nemuno ir Nemuno gatvėje yra iškastas Kulautuvos karjeras ir sutvarkytas poilsiui paplūdimys. Infrastruktūra gera. Prie kranto turim šiltuoju sezono metu veikiančią kavinukę ir vandenlenčių sporto stotį. Šalia karjero yra net dvi paplūdimio teniso aikštelės."

"Tai šiuolaikiška Kulautuva, kur veiklos gali rasti tiek mažas, tiek didelis, tiek jaunas, tiek senas. Tai ir kavinukė su gyvo garso koncertais, ir vandenlenčių sporto entuziastų oazė, ir maudynių bei saulės "vonių" vieta, ir žaidimų aikštelė mažiausiems. Smagu čia ne tik vasarą, bet ir žiemą, nes šaltomis žiemomis čia atidaroma nemokama ledo arena po atviru dangumi (tik savo įrangą reikia turėti). Ypač smag vakarais, kai ledą apšviečia žibintai."

EN

praleidau daugybę dienų ir vakarų. Siandien čia leidžiu laiką jau su savo vaikais, o jaukausia man čia vakare. Kada viskas nurimsta, saulė leidžiasi ir plaukdama girdžiu gamtos garsus."

18 **NAUJOJI KULAUTUVOS PRIEPLAUKA IR KELTAS Į ZAPYŠKĮ**

"Zapyškio bažnyčią nuo naujosios Kulautuvos prieplaukos. Nors vietiniai nedažnai nueina prie Nemuno, bet tkrai žino vietas, kurias privalu parodyti svečiui. Viena iš tokių vietų yra naujoji Kulautuvos prieplauka. Čia kursuoja laisvelis iki mūsų kaimynų - Zapyškio. Laivelis padeda pajvairinti dviračių žygius kitapus Nemuno, lankomės vieni kitų šventėse. Visada smagu ateiti į pakrantę ir tyliai pamojuoti artimausiems kaimynams, juk kaip toj dainoj dainuoja - kaimynas kaimynui kaimynas!"

"Laivas "Vytis" kelia per Nemuną maršrutu Kulautuva-Zapyškis. Atskiras tvarkaraštis yra ketvirtadieniais-penktadieniais ir daugiau kėlimo valandų yra šeštadienį-sekmadienį. Keltas dirba nuo gegužės iki rugsėjo mėn. Bilieto kaina 1€, o su dviračiu - 2€. Telpa 12 žmonių. Prieplaukoje yra suoliukai ir mediniai gultai."

EN

